

«Θεοφιλέστατε ἐψηφισμένε Ἐπίσκοπε Λακεδαιμονίας κ. Θεόφιλε, ἀγαπητό μου παιδί, παμφίλτατέ μου ἀδελφέ καί πολύτιμε Συνεργάτη,

Ὡστερα ἀπό παράκληση τοῦ ὁμιλοῦντος καί θερμή εἰσήγηση τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κυρίου Ἱερωνύμου, ὁ ὁποῖος ἀπό τήν ἡμέρα πού σέ γνώρισε σέ σκέπασε μέ τό περιβόλαιο τῆς πατρικῆς του ἀγάπης, ἡ σεπτή Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σέ ἐξέλεξε Ἐπίσκοπο τῆς πάλαι ποτέ διαλαμψάσης ἱστορικῆς Ἐπισκοπῆς Λακεδαιμονίας καί βοηθό καί συμπαραστάτη τοῦ Μητροπολίτου σου, πού σέ χειροτόνησε Διάκονο καί Πρεσβύτερο, ἀφοῦ προηγουμένως σέ ἔκειρε Μοναχό στήν ἱστορική Ἱερά Μονή τῶν ἀγίων Τεσσαράκοντα Μεγαλομαρτύρων.

Γιά νά τιμήσουμε μάλιστα ἕναν ἀπό τοὺς ἀγίους Τεσσαράκοντα, ἀλλά καί τόν ἁγιοσαραντίτη αἰμίνηστο Μητροπολίτη Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως Θεόφιλο, σοῦ χάρισαμε τό τιμημένο ὄνομα πού φέρεις.

Αὐτή τήν ἱστορική καί ἀνεπανάληπτη ἡμέρα τῆς προσωπικῆς σου Πεντηκοστῆς δέ θά σοῦ ἀπευθύνω θεολογικό λόγο περί τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἱερωσύνης καί τῆς ἀξίας τοῦ ἐπισκοπικοῦ ἀξιώματος.

Εἶσαι Θεολόγος ἐγκρατής, ἄριστος ὁμιλητής, ἀφοῦ τά κηρύγματά σου εἶναι ἀγιογραφικά καί ἀγιοπατερικά θεμελιωμένα καί ἀποτελοῦν τό ἀπαύγασμα τῆς ἐναρέτου βιοτῆς καί πολιτείας σου, γιατί γνωρίζεις ὅτι «ἀπατηλοτέρα ἢ ἀκοή τῆς ὁράσεως» καί λόγος πού δέν εἶναι ἡ ἐξακτίνωση τῆς πράξεως δέν ἔχει ἀξία.

Τό ἐκκλησιαστικό σου ἦθος καί ὁ συνεχῆς πνευματικός σου ἀγώνας σοῦ ἔθρεψαν τό σωστό μοναχικό ἰδεῶδες, ὥστε μιά ζωή ὑπακοῆς καί συμμετοχῆς στά Ἱερά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας καί μάλιστα τῆς συχνῆς θείας Λειτουργίας νά ἀποτελεῖ ἕνα δυνατό μήνυμα δικό σου πρὸς τοὺς κληρικούς προπάντων, προκειμένου νά ἐξασφαλίσουν μιά ζωή ἐπιτυχημένη καί τήν αἰώνια εὐτυχία.

Ἡ Ἐκκλησία μας σέ τίμησε πρεπόντως, στάσου ἐκεῖ πού πρέπει καί πρόσεξε μήν πέσεις, γιατί ἡ πτώση ἀπό ψηλά εἶναι ἐπικίνδυνη καί μοιραῖα.

Εὐχομαι νά χαρεῖς τήν ἀρχιερωσύνη σου γιά χρόνια πολλά καί γνώριζε ὅτι ἡ ζωὴ τοῦ Ἐπισκόπου δέν εἶναι τροφή καί τρυφή ἀλλὰ ἀγώνας ὑπεύθυνος καί ἰσόβιος.

Οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι βλέπουν τό θαυμαστό τριαντάφυλλο τῆς ἀρχιερωσύνης μας, ἐνῶ ἐμεῖς τήν ἴδια στιγμή βλέπουμε τά ἀγκάθια του καί αἰσθανόμαστε τόν πόνο τῆς πληγῆς πού μᾶς δημιούργησαν.

Οἱ ἐλάχιστες σταγόνες χαρᾶς πού δοκιμάζουμε πνίγονται καί αὐτές μέσα στό ποτήρι τῶν θλίψεων, τῶν ἀπογοητεύσεων καί τῆς ἀχαριστίας πού βιώνουμε κατὰ τὴ διάρκεια τῆς διακονίας μας.

Οί τιμές πού θά σοῦ προσφέρονται ἀπό τούς χριστιανούς μας θά προσδιορίζουν τίς εὐθύνες σου καί θά εἶναι τά λουκούμια πού προσφέρει ὁ Θεός στίς δύσκολες στιγμές τῆς ζωῆς σου, ὅπως ἔλεγε χαριτολογώντας ὁ ἅγιος Παῖσιος.

Ὅπλίσου μέ ὑπομονή ἰσόβια, στολίσου μέ θυσιαστική ἀγάπη καί ἀγάπα χωρίς ὅρους καί ὅρια τούς χριστιανούς μας, ἀνάμεσα στούς ὁποίους θά ζήσεις καί θά ἐργασθεῖς. Ἄν τούς ἀγαπήσεις, θά θυσιαστεῖς γι' αὐτούς μέ προθυμία. Ἄν ὅμως ἀγαπήσεις μόνον τόν ἑαυτό σου, τότε θά θυσιάσεις τούς ἄλλους γιά χάρη τοῦ ἑαυτοῦ σου καί αὐτή θά εἶναι ἡ ἀποτυχία σου.

Ἀγάπησε μέ πάθος τόν Κύριό μας, γιατί, ἂν ἡ ἀγάπη σου γι' Αὐτόν εἶναι ὑποτονική, στίς στιγμές τοῦ πειρασμοῦ θά εἶσαι νικημένος. Ἀγάπησε τούς κληρικούς μας, πού ἥρωικά στήν ἀποκαλυπτική ἐποχή μας ἀγωνίζονται νά ἐνώσουν τό πλάσμα μέ τόν πλάστη, τόν ἀδύναμο καί ἁμαρτωλό ἄνθρωπο μέ τόν Πανάγαθο Σωτήρα μας. Γίνε Κυρηναῖος στόν ἀγῶνα καί στήν ἀγωνία τους.

Στάσου κοντά στά παιδιά μας, πού εἶναι ὁ θησαυρός μας καί ἡ χρυσή ἐλπίδα μας στῆς ἀπελπισίας τόν καιρό, καί συνέχισε νά ἐνδιαφέρεσαι γιά τήν πνευματική προκοπή τους, ὅπως ἔκανες στίς Κατασκηνώσεις μας, ὅπου 500 νέοι μας κάθε καλοκαίρι ἐπί 25 συνεχῇ χρόνια εὑρίσκαν στό πρόσωπό σου τόν ἀπλανῆ καθοδηγητή. Ἄλλωστε, ἔχεις γλυκιά γλῶσσα, γιατί εἶσαι νέος καί «γέρον γέροντι καί παῖς παιδί γλῶτταν ἔχει ἡδίστην».

Ἀγάπα τόν κάθε ἄνθρωπο ὅπως εἶναι καί βοήθησέ τον νά γίνε ὅπως τόν θέλει ὁ Θεός.

Ἄν ἀγαπᾷς, θυσιάζέ τα ὅλα, παραιτήσου ἀπό ὅλα καί μή κρατᾷς τίποτε γιά τόν ἑαυτό σου, παρὰ μόνον τήν ἐμπιστοσύνη σου στόν Θεό.

Ἄν ἀγαπᾷς, χαμήλωσε στόν πόνο, γιά νά δεῖς τήν ἀνάγκη, καί θεράπευσέ την μέ ὅ,τι ἔχεις, ἔστω καί ἂν τά χέρια σου εἶναι ἄδεια.

Ἄν ἀγαπᾷς, δέν περπατᾷς, ἀλλά πετᾷς.

Ἄν ἀγαπᾷς, κλάψε, γιά νά ποτίσεις τήν ἐλπίδα.

Ἄν ἀγαπᾷς, χάνεις καί τή σκιά σου ἀκόμη, γιατί φωτίζεσαι ἀπό ὅλες τίς πλευρές.

Ἄν ἀγαπᾷς, βρίσκεις τρόπο καί ἀνοίγεις δρόμο στά ἀδιέξοδα, γιατί ἡ ἀγάπη, κατὰ τόν ἱερό Χρυσόστομο, εἶναι ἐφευρετική.

Ἄν ἀγαπᾷς, τό κάθε ἐμπόδιο εἶναι εὐκαιρία καί ἡ κάθε εὐκαιρία ἔχει τή χάρη τῆς συνάντησης μέ τόν Χριστό.

Τέλος, χωρίς τέλος ἂν ἀγαπᾷς, εἶσαι μέσα στόν Θεό καί ὁ Θεός εἶναι μέσα σου καί τότε προχώρα καί μή φοβᾷσαι. «Εἰ ὁ Θεός μεθ' ἡμῶν οὐδεὶς καθ' ἡμῶν».

Ἡ ἀσύνορη ἀγάπη σου νά βλέπει στό πρόσωπο τοῦ ἀδελφοῦ τόν ἴδιο τόν Κύριό μας, ἐνθυμούμενος τόν ἅγιο Ἐφραίμ τόν Σύρο, πού ἔλεγε «εἶδες τόν ἀδελφό σου, εἶδες τόν Θεό σου» καί ὅτι «ὁ ἄλλος δέν εἶναι βαρὺς, γιατί εἶναι ἀδελφός σου». Παμφίλτατέ μου ἀδελφέ,

Εὐχομαι ἡ ἀγάπη σου νά ὁμοιάσει μέ τήν ἀγάπη τοῦ Θεόπτη Μωυσῆ πού εἶχε γιά τόν λαό του καί ἔφθασε νά εἰπεῖ στόν Θεό, ὁ ὁποῖος εἶχε ἀποφασίσαι τήν καταστροφή του: «ἦ σώζεις τόν λαό ἢ ἀπόλεσε καί ἐμένα μαζί του». Εὐχομαι ἡ ἀγάπη σου νά εἶναι ὅμοια μέ ἐκείνη ενός ἁγίου Γέροντα πού ἔλεγε: «Ἄν εὐρίσκομαι στήν πόρτα τοῦ παραδείσου ἔτοιμος γιά νά εἰσέλθω καί κάποιος μοῦ φωνάξει ἀπό τή γῆ "Γέροντα γύρνα πίσω, ἔχω τήν ἀνάγκη σου", θά ξεχάσω τήν εὐτυχία μου καί θά ἐπιστρέψω στή γῆ, γιά νά τόν βοηθήσω».

Γι' αὐτή τήν καταξίωσή σου θά προσευχόμαστε ὅλοι, μέ πρῶτο τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπό μας, ὁ ὁποῖος παρὰ τόν ὄγκο τῶν ὑποχρεώσεών του καί τήν κόπωση τῶν ἡμερῶν πού προηγήθηκαν, μέ Διαρκῆ Ἱερά Σύνοδο, μέ Σύνοδο Ἱεραρχίας, μέ πανορθόδοξο συνέδριο, μέ ἐκλογές ἀρχιερέων καί χειροτονίες, εὐρίσκεται καί σήμερα κοντά μας, δείχνοντας τήν ἐκτίμησή του στό πρόσωπο σου καί εὐχόμενος γιά τήν προκοπή σου.

Γιά σένα εὐχονται οκτώ Επίσκοποι πού συνιερουργοῦν τό Μυστήριό τῆς χειροτονίας σου, ἄλλοι εννέα, οἱ ὁποῖοι συμπροσεύχονται στό ἅγιο Βῆμα καί δύο ἐψηφισμένοι Ἐπίσκοποι πού ἐπικεῖται καί ἡ δική τους χειροτονία καί τούς ὁποῖους εὐγνωμόνως εὐχαριστῶ γιά τήν παρουσία τους.

Εὐχεται καί ὁ ἱερός κλῆρος καί οἱ μοναστικές Ἀδελφότητες τῆς Μητροπόλεώς μας καί ὄχι μόνο, οἱ εὐγενεῖς ἄρχοντες τοῦ τόπου μας, ὁ εὐσεβής λαός μας, ἡ σεβαστή μητέρα σου καί ἡ εὐλογημένη οἰκογένεια τῆς ἀδελφῆς σου καί ἰδιαίτερως εὐχεται ἡ ἐλαχιστότητά μου, πού θά βλέπει στό πρόσωπό σου τόν πολύτιμο συνεργάτη, τόν συγκυρηναῖο στό βαρὺ ποιμαντικό μας ἔργο καί τό στήριγμα τῶν γηρατειῶν μου.

Ἀδελφέ μου, ὑπάρχουν τρεῖς ἅγιοι προκάτοχοί σου στήν ἐπισκοπή Λακεδαιμονίας, ὁ ἅγιος καί Θαυματουργός Θεόκλητος καί οἱ δύο ἐθνοῖερομάρτυρες Γρηγόριος Δέρκων ὁ ἀπό Λακεδαιμονίας καί ὁ ἐσχάτως ἁγιοκαταταχθεῖς Ἀνανίας. Ἀγωνίσου νά αὐξηθεῖ ὁ ἀριθμός τους».